

Festivalul CLUJ MODERN – ediția X, 2013 – cronica aforistică 4

MUZICOLOGIC ȘI CAMERAL

(Elena Maria Șorban, muzicolog – 18 aprilie 2013)

A patra zi de Festival, șase ore de simpozion de muzicologie, sub genericul „Capcane și riscuri ale comunicării intramuzicale: terminologie, notație, interpretare” – contribuții de Pavel Pușcaș (semiologie), Dorothea Redepenning (Heidelberg; despre Schoenberg), Liviu Dănceanu (semiologie), Bianca Țiplea-Temeș (Ligeti), Dan Dediu (discurs muzical), Violeta Dinescu (din Oldenburg) în colaborare cu Nelida Nedelcuț (despre cluster), Gabriel Banciu (terminologie), Fabio de Sanctis de Benedictis (Livorno; despre Berio, Donatoni), Tatiana Oltean (gen muzical), Corneliu Dan Georgescu (Heidelberg; arhetip), Alain Pâris (Paris; Dutilleux) – și discuții libere.

Seara, dublu recital de vioară și de chitară, cu momente duo: Soledades y encuentros. Perspectiva unui secol XX compozit – totuși, unitar.

Costin Soare, chitară: Hans Werner Henze, Drei Tentos (1958), Leo Brouwer, El Decameron Negro (1981; ar fi interesant de ascultat tot ciclul), Benjamin Britten, Nocturnal (1963), Toru Takemitsu, All in Twilight (1988): splendorile intimității reflexive, flajeolete cu timbru de harpă, curgere în afara timpului.

Alexandru Gavrilovici, vioară: raspodicul și sonata. André Jolivet, Suite rhapsodique (1965) – să fie influențe ale violonisticii enesciene? – răspunsul ar putea fi dat de violoniști. Sonata solo modernă: dintre principii, bitematismul este estompat, domină principiul dezvoltător, rămâne cel tripartit: Bernd Alois Zimmermann, Sonata solo (1951), un discurs consistent și provocator; Sonata de Cristóbal Halffter (1959) – final special, cu un cvasi-joc țăranesc, rupt.

Compozitori români: Cristian Misievici, arareori cântat. Fresce pentru vioară solo (1978) relevă un autor cu energii tragice și ludice, pe care le organizează contrastant cu sublimul meditativ. Șerban Marcu, primă audiție absolută: Variațiuni pe un cântec vagabond, pentru vioară și pian (2013) – ipostazele temei parcurg trasee cu sugestii din diferite stiluri, pe care le deslușesc ca fiind tradițional maramureșean, galant, muzică romantică de salon, stil sensibil, swing și un postludiu.

Un recital amplu, generos – încheiat vesel cu Dance Music în duo (2000), de David Smooke – două ore care au trecut pe nesimțite.

Fonoteca Academiei de Muzică „G. Dima” păstrează înregistrările video complete ale Festivalului.